

Εμοί τε δὴ καὶ τῆ γυναικὶ τῆζαθῆ,
 Περὶ τένονμα τ' ἔλοιδορούμεθα.
 Ἡ μὲν γὰρ ἵππων ποσειπείθει πρὸς τένονμα.
 Ξάνθιππον, ἢ Χαρίππον, ἢ Καλλιπιδίω.
 Εγὼ δ' ἐπὶ πάππου Πθέμω φειδωνίδω.
 Τέως μὲν οὐδ' ἐπεινόμην, εἶτα τὰ χρόνῳ
 Κοινῆ ξυβέβηκα, καὶ θεμεθα Φειδιπιδίω.
 Τοῦτον τὸν ἕνδον λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
 Ὁταν σὺ, μέγας ἂν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 Ὡσπερ Μεγακλῆς ξύσιδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἐ-
 φλώ,
 Ὅταν μὲν οὐδ' αἶψα ἐκ τῆ Φελλέως,
 Ὡσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημλῆσθαι.
 Ἀλλ' οὐκ ἐπέειπες τοῖς ἐμοῖς ἐδὲν λόγοις.
 Ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχευε τῶν χρημάτων.
 Νυκτὸς οὐδ' ἔλλω τὴν νύκτα φρονιζῶν ὁδοῦ
 Μίαν εὐρον ἀτραπὸν δαμονίως ἑσφραῖα.
 Ἦν, ἡ ἀπατίσω τουτονί, σωθῆσμαι.
 Ἀλλ' ἐξεγείραμ' ὡσπρον ἄπὸν βέλομαι.
 Πῶς δὴ τ' αὐτὸν ἦδισ' αὐτὸν ἐπεγείραμι.
 πῶς.
 Φειδιπιδίη, Φειδιπιδίον. Φει. Τί ὦ πά-
 τερ.

A Hic natus est filius altercati sumus
 Primo omnium de imponendo illi nomine:
 Mater quidem ab equo nomen indebat, vocans
 Xanthippum, vel Charippum, vel Callippidem:
 Ego vero ab avo dicebam ipsum Phidonidem.
 Diu cum dissenissemus: tandem temporis
 Progressu inter nos convenimus, & filio
 Nomen dantes, vocavimus Phidippidem.
 Atque hunc, manu prehensens mater, filium,
 B Occæpit ablandiri ei, quando, inquit,
 Tu grandiusculus fueris, age currum agas
 Ad urbem, veste succinctus curuli, uti
 Megacles. at ego contra illi dicebam, ubi
 Grandior eris, capellas agito è Phelleo,
 Pelliceam amictus penulam, ut & pater tuus.
 Sed ipse monitis nihil obtemperat meis:
 Et morbum equestrem offundit meis pecuniis.
 C Itaque nunc totam hanc noctem cogito de via:
 Vnamque reperi commodissimam omnium,
 Supra modum: quam si huic persuasero, illico
 Salvus sim: sed prius excuare ipsam volo.
 At quomodo illum quam lenissimè excitem?
 Phidippide, Phidippidule. P H. Quid est? pater.

Σχολ. Τῆζαθῆ] καὶ τὸ εἰρωνεύομαι λέγει. οὐ γὰρ ἀγαθὸν αὐτῷ παρῆναι τσαταζόμενος, ὡς ἐπὶ τῆς φιλονομίας καὶ εἰς λαιδορεῖαν ἐκτρέφεται. Ξάνθιππον.] ὁ Ξάνθιππος, Περικλέους ἡ πατήρ. ὅς ἡν τῆν Ἀλκμαϊονίδων γένους. ἐσημνύετο δὲ τὸ γυναικὸν θεῖω Μεγακλῆ, τρίτον νικήσαντι Ὀλύμπια. καὶ δὲ ἵπποτροφίαν κατελάθοντι ἐκ τῆς φυγῆς. ἐδῶξε γὰρ αὐτὸν ὁ Περικλέους. ὃν καὶ μετ' ἐπιμύθετο πρὸς ἀρχαίαν ἀπὸ τῆς νίκης κέρυγμα. Καλλιῆς δὲ ὁ δαδῆχος, προσελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ σολῆ καὶ Περικλῆ ἐν Μαραθῶνι καὶ ἀεισεύ-
 τας καὶ βαρβάρων, καὶ τρίτον Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι, τὸν ἕνδον Ἰππὸνικον ἀνόμασε. λέγεται δὲ τῆν νικήσας μά-
 λισα, ἀγκυαλώτου τινὸς ἐν τῇ μάχῃ τῆν βαρβάρων, προσελθόντος αὐτῷ καὶ μετ' αὐτῶν θεῖω τῆν αὐ-
 τὸν ὕπερον ἀπέκτεινεν ὁ Καλλιῆς. Ξάνθιππος μὲν οὐδ' ἐβλήτο Περικλέους πατήρ. ἐδὲν δὲ νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ὀπκοινωνεῖ τὸ λεγόμενον. πλὴν εἰ μὴ ἄρα δὴ κοιανύ-
 ραν ἡν ἔφαμεν, δὲ ἔλλω οὐδ' ἂν μίτερα γυμνάσαι τῆν Μεγα-
 κλέους, τὸ ὄνομα τῆν Ξάνθιππου εἰλήφει. παρὰ δὲ πηλὶ δὲ
 τῆν Περικλέους Μεγακλέους. ὡς ἀδωσόμενον ἀμφοτέρω
 δηλοῦν. δευτέρα γὰρ καὶ ἀσεία τῆς καμφορίας σκώμ-
 ματα.

τες, δὲ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως. ἢ καὶ οἱ βασι-
 λῆες χρόνῳ. ἄλλως. ξύσις λέγεται τὸ προικτὸν ἱμά-
 λιον. ὁ οἱ ἰνίοχοι φοροῦσι μέχρι νυκτὸς πομπεύοντες, χρόνῳ
 τῆν ἀπὸ καὶ οἱ τραϊκοὶ βασιλῆες. Ἐκ τοῦ φελλέως.]
 τόπος οὗτω καλούμενος ἐν Ἀπικῆ. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πρὸ
 τῆν Διόνυσον ἐστὶ τις ἱερὴ τῆς Αθηνῶν Φέλλος καλε-
 μένη. ἢ τις τῆν Διονυσίων ἀρχαίαι. Δουκιανὸς δὲ ἐν τῆν πρὸ
 τῆς Σουείας θεοῦ θαλλοῦς φησιν Ἕλληνας τῆν Διονύσω
 ἐγείρουσιν, ὅππ τῆν καὶ τοῖονδ' ἐτι φέρουσιν. ἀνδρας μι-
 κροὺς ἐκ ξύλου πεποικίλους μετ' ἄλλα ἀδ' οἶα ἔχοντες,
 καλέσαι δὲ τῆν ἀδ' εὐροσάσσα. καὶ πρὸς ματιῶν δὲ ἐν τῆς
 Ε πομπυλαίαις τοῦ Σουείας θεοῦ ναοῦ, θαλλοὶ ἐς ἄσιν οὐδ'
 Διόνυθες ἐσθῆτατο. ἄλλως. τόπος τῆς Ἀπικῆς οὗτω κα-
 λούμενος. ἐκ τούτου δὲ Φελλεῖας λέγουσι Δωρεῖες,
 τῆς κισσηρῶδες λίθους. αἱ δὲ ἀγρῆς, πρὸς τῆν τραχύτε-
 ρα δῶκουσι. Διφθέραν ἐνημλῆος.] ἐν δ' εὐρμῆος.
 ποικιλικὸν δὲ πρὸς ὀλομον ἢ διφθέρα. Ἀπικὸν δὲ λέγουσιν
 ἡν νυκτὸς Ἰσάλλω καλούμεν. ἐστὶ δὲ ἐκ δ' ἔρματα.

B ISETVS. Φειδωνίδην] ὁ Στρεψιάδης τῆν
 λέγει, ἵνα τὸν ἕνδον καὶ αὐτῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν πραγμάτων
 φειδωνίδων ἔχη. ἐφοβέτο γὰρ τῆν ἵππων ὄνομα, δὲ τῆς τῆν
 ἵππων τροφίας δαπάνας.
 Σχ. Κοινῆ ξυβέβηκα.] ἀντὶ τοῦ ὁμοιογενεῖας, ὅτι καὶ
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἐδόξε τοῦτο. ἢ διότι ἀφ' ἑκατέρων τῆν
 γένων τῶν ὀνομάτων ἐπέτεθη μέρος. Εκορίζετο.] ἐκορίζε-
 κεν οἶα τοῖς παιδοῖς συμβάλλει τοῖς μικροῖς.
 B ISETVS. Εκορίζετο] ἵπποκοιτικῶς ἐκά-
 λει. ἵπποκορίζεσθαι δὲ τῆν τοῖς παισὶ πρὸς ψυχασγωγίαν
 λέγειν τινὰ κολακείας ὄνομα, ὅππ μετ' ὀλίγον, Φειδιπ-
 πιδίον, καὶ τῆν τῆν αὐτῶν.
 Σχ. Ξύσιδ' ἔχων.] Ξύσιδα πορροξυίουσιν. ἢ ἡρω
 πορροειδα. καὶ γὰρ μέχρι νυκτὸς εἰσελάνοντες ἀθλη-
 τῶν, τοιοῦτω κοσμηθέντες χήματα καὶ ἄρματος ὀπκοι-
 νῶν.

B ISETVS. Ενημλῆος] πρὸς τῆν ἀπὸ πρὸς, τὸ
 ἐν δ' ἔσθαι, καὶ πρὸς ἀλλῆσθαι. Σ. ἐνημλῆος, πρὸς ὀλο-
 μῆος. Τῆν τοῦ πανόπλου διφθέραν ἐνημλῆος ὁ Ἡρα-
 κλῆς.
 Σχ. Ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχευε.] ἔπαυσε πρὸς τὸν ἵπ-
 τερον νόσημα δὲ ὀικτερος, ὅς πρὸς ἔσθαι τῆς ὀφθαλμοῦ τῆν νο-
 σῶτων. διὸ τῆν κατέχευε καὶ λόγον ἐπὶ γὰρ. οὗτω δὲ
 καὶ τοῖς χήμασιν αὐτῆν ὀπκοιλικῶν φησιν ἵππων ὅππ
 ἵππων ἔρωτα. γόντ ἵππων, δὲ τὸ πολλὰ δεδα-
 πανημένα. Τῶν χημάτων.] εὐρήται τοῦτο καὶ ῥη-
 μάτων. ὅσπερ οὕτως εἶποις, ἀλλὰ κατέχευε τῆν ῥημάτων
 ἐμοῦ ἵππων ἔρωτα. τούτῃ ἐμοῦ, ὡς οὐδ' ἐν δ' ἐδα-
 πανῶν ἀφειδῶς λέγοντος, λῆρον ἡγῆσάμενος τοὺς λό-
 γους, ἀντιτίθη αὐτοῖς ὡς ἔρασης ὅστιν ἵππων, καὶ οὐ-
 δ' ἐποτε τοῦτου ἀνδρασίη. Φειδιπιδίον.] τὸ ἵππο-
 κοιρίζεσθαι, φιλοῦντων ἔδος. καλεῖται δὲ νυκτὸς τὸν ἕνδον
 πορροειδα φιλῆν, ἵνα ἐτοιμότερον αὐτὸν πρὸς τῆν ἀ-
 ξίωσιν ἑαυτοῦ πείθειται πρὸς σκευάση.
 L iiii